

เรื่อง พระพุทธบาทสี่รอย

ตำบลสะलग อำเภอมะริม จังหวัดเชียงใหม่

นิมิตพระพุทธบาท 4 รอยนี้ ได้มีนิมิตเกิดครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2530 ได้มีนิมิต เกิดขึ้นเป็นตอนๆ จนจบสิ้นเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2540 และในการนิมิตก็เหมือนกับ ทุกครั้งเมื่อเข้านอนแล้ว ได้หลับสนิทไปเป็นเวลาเท่าไรก็มีอาการทราบได้จึงนิมิตไปว่า ได้มีครูบาคณาจารย์และท่านพญาพิคราช พาไป ก่อนจะไปยังเห็นตัวเองนอน อยู่บนเตียงในลักษณะตะแคงขวามือและท่าเหยียดตรง ท่านทั้งสองได้พาไปใน ลักษณะปลิวขึ้นไป ในสภาพไร้น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทาง ซึ่งในครั้งนี้นั้น ท่านทั้งสองก็ได้พาผมไปไกลพอสมควร ท่านจึงได้พาไปยังสถานที่แห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นกองบุญกองกุศลของบุคคลต่าง ๆ ที่มีชีวิตอยู่ในโลกมนุษย์และวันนี้ก็เป็น วันสำคัญทางศาสนา คือเป็นวันเข้าพรรษา ซึ่งในวันนี้ได้พบปะกับสมณะเพศ คือ ท่านครูบาทหลวงอภัยสารทะ วัดฝายหิน จ.เชียงใหม่, ครูบาอินทจักรโกวัดป่าลาน จ.ลำพูน ครูบาถาวร วัดศรีเตี้ย อ. บ้านโฮ้ง จ.ลำพูน, ครูบาสุริยะ วัดท่าบุญเรือง อ.หางดง จ.เชียงใหม่ก็ได้พูดคุยกันถึงเรื่องความเป็นไปในโลกมนุษย์และ การเวียนว่ายตายเกิด ของสัตว์โลก ซึ่งท่านครูบาคณาจารย์และท่านพญาพิคราชก็ได้ฟังครูบาทหลวง อภัยสารทะ วัดฝายหิน ได้พูดเรื่องปฏิจจสมุปบาท ซึ่งเริ่มต้นด้วยอวิชชา คือ ความไม่รู้ทำให้เกิด สังขาร ฯลฯ

สังขารทำให้เกิดวิญญาน

วิญญาน ทำให้เกิดรูปนาม ฯลฯ ไปจนถึง ชรามรณะ คือความโศก ความไม่ สบายๆ เกิดตายอยู่อย่างนี้เป็นวัฏจักร เมื่อได้เล่าเสร็จท่านครูบาคณาจารย์ และ ท่านพญาพิคราชก็ได้พาข้าพเจ้า (ไพศาลแสนไชย) ไปยังที่โล่งกว้างแห่งหนึ่ง ซึ่ง ณ ที่นั้นได้มีคนยืนอยู่ คนๆ นั้น มีคนอายุประมาณ 60 กว่า มีผิวพรรณอันดี และเป็นที่เคารพยำเกรง มีสง่าราศรี จึงได้พูดคุยกัน จึงได้รู้ว่าท่านผู้นั้นมีชื่อว่า

พระเจ้าชัยสงคราม เป็นกษัตริย์เมืองเชียงใหม่ ซึ่งได้ปกครองเมืองสืบต่อจาก พระเจ้าเม็งรายผู้เป็นพ่อตัวท่านเอง (พระเจ้าชัยสงคราม) ก็ได้มีความปิติยินดีที่ได้พบท่านครูบาคณาจารย์และท่านพญาพิคราชเพราะหาโอกาสพบปะได้ยาก ในการพบกัน ครั้งนี้ก็จะเล่าเรื่องที่คนในโลกมนุษย์อยากรู้เพราะบางสิ่งบางอย่างโลกมนุษย์ ก็ยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ เรื่องที่อยากจะเล่านี้เป็นเรื่องที่โลกมนุษย์ยังไม่รู้ ที่รู้แล้ว ตัวข้าจะไม่บอกให้ซึ่งเรื่องพระพุทธบาท 4 รอยนี้สมัยตัวข้า (พระเจ้าชัยสงคราม) อยู่ในโลกมนุษย์ตัวข้าก็ยังไม่รู้ข้ารู้มาอีกทีก็ต่อเมื่อสิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้ว โดยได้รู้จัก จากเทวดาโลกอันเป็นโลกที่หมู่มวลมนุษย์และสรรพสัตว์ทั้งหลายจะต้องเดินทางไป ถึงเมื่อสิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้วจากนั้นพระเจ้าชัยสงครามก็ได้เล่าเรื่อง พระพุทธบาท 4 รอย ได้มาสถิตอยู่ ณ สถานที่แห่งนี้เมื่อเดือน 8 เหนือ ขึ้น 15 ค่ำปี พ.ศ. 1237 การมาสถิต ณ สถานที่แห่งนี้มาโดยพุทธานุภาพของพระพุทธเจ้าแต่ละองค์ โดยสมัยนั้นมี ขุนหลวงมลิङกะ หัวหน้าเผ่าลัวะมีอำนาจในการปกครองถิ่นนี้เมื่อพระพุทธบาท 4 รอย ได้มาสถิตอยู่บริเวณนี้ ก็ขาดผู้คนในการดูแลรักษาเทวบุตรเทวดาทั้งหลายก็ได้รับการรักษาไว้ ไม่ให้ใครมาล่วงล้ำย่ำยี หากมีผู้คนไปล่วงล้ำหรือย่ำยีเทวบุตรเทวดาทั้งหลายก็จะแปลงร่างเป็นสัตว์ร้ายเป็นงูเห่า งูเหลือมมาสกัดกันหรือตลบันดาล ให้ได้รับเพทภัย และได้รับทุกขเวทนาให้ล้มเจ็บไปต่าง ๆ นานา ชาวบ้านเมื่อพบเหตุการณ์อย่างนี้ จึงเล่ากันว่าสถานที่นี้เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ “เออนี่นะ”

พระเจ้าชัยสงครามก็ได้พูด เน้นเสียงกับตัวผมอีกครั้งหนึ่ง “ในเจ้านั้น (สมัยนั้น) ขุนหลวงมลิङกะได้ถือเอารอยพระพุทธรูปทั้ง 4 รอยนี้เป็นรอยเท้า (ดิน) ของบรรพบุรุษ หรือเป็นรอยเท้ายักษ์วิเศษ ที่สามารถจะดลบันดาลสิ่งที่ดีและร้ายได้ตั้งนั้นเวลาออกป่าล่าสัตว์ขุนหลวงมลิङกะ ก็จะเอาหัวหมูสัตว์ต่างๆ มาฆ่าและนำไปเซ่นสังเวทอรอยพระพุทธรูปนั้นซึ่งเป็น การสร้างวิบากกรรมโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทั้งนี้เพราะขุนหลวงมลิङกะเป็นคนป่าไม่ค่อย รู้ศีลธรรมเท่าไรนัก ไม่เหมือนเจ้าแม่จามเทวีผู้ถิ่นเมือง (ครองเมือง) ลำพูน ท่านได้ ทราบได้ยินข่าวจากชาวบ้านชาวเมืองที่มาค้าขายว่ามีรอยเท้ายักษ์ 4 รอยอยู่บนดอยที่นี่ เจ้าแม่จามเทวีมีความเคลงใจ จึงได้เอ่ยปากกับเสนาอำมาตย์ผู้ใกล้ชิดที่เป็นผู้ใฝ่บุญ ขวนกัมาดูรอยพระพุทธรูปแห่งนี้ โดยได้ปลอมตัวแฝงมากับชาวบ้านเพื่อหลบข้อ (ไม่ให้ขุนหลวงมลิङกะ ผู้มีอำนาจบนดอยนี้ได้รู้) ไม่ให้รู้ พระเจ้าชัยสงครามได้พูดถึงตอนนี้ท่านก็ได้หัวเราะขึ้นเสียงดังนิดหนึ่งและจึงพูดต่อไปว่า “เจ้าแม่จามเทวีท่าน ตอนนั้น ได้มากับเหล่าเสนาอำมาตย์และผู้ใกล้ชิดจำนวน 8 คน มีชื่อว่าดังนี้เน้อ (นะ)”

1. เสนามหาละพะกะ	2. เสนาเมืองจ่าน	3. เสนาคำพีน	4. เสนาคำ
หายาด			
5. เสนาจุ่มเมืองใจ	6. เสนาซุ่นสามหมอก	7. เสนาขอกำพร้า	8. เสนาบัว
หายาด			

เมื่อเจ้าแม่จามเทวีมาถึงยังสถานที่รอยพระพุทธรูป 4 รอยตั้งอยู่แล้วก็ได้ พิจารณาและได้นึกใจ (คิดในใจ) ว่ารอยนี้ไม่ใช่รอยเท้า (ดิน) ยักษ์ต้องเป็นรอยเท้า (ดิน) ของผู้มีบุญญาธิการอันหนักต้องเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นใหญ่ ในโลกทั้งสามแน่ๆ เจ้าแม่จามเทวีได้เข้ากราบไว้รอยเท่านั้น และได้ อธิษฐานจิตว่า หากแม้ว่ารอยเท้า (ดิน) เป็นรอยเท้าหรือรอยพระพุทธรูปขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้สู้ ถังแ้งในโลก (ผู้รู้แ้งในโลก) ก็ขอให้เกิดนิมิตเป็นอัศจรรย์ใจด้วย ในคราวนั้น เทพเทวาทุกหมู่เหล่า ได้รับรู้ รับทราบเกี่ยวกับการตั้งสัจจะของเจ้าแม่จามเทวีจึงได้คล บันดาลให้ผู้มีอิทธิฤทธิ์ ซึ่งเป็นเทพ เทวาชื่อว่า “มหา วรรณะติงสา” แปลงร่างเป็นนก มาจับอยู่บนเก้าอี้ไม้ ต้นไม้) แล้วส่งเสียงเป็นภาษาคนว่า “ของพระเจ้าเน้อ” (ของพระ พุทธเจ้านะ) ทุกคนได้เหลียวมองไปที่นกตัวนั้น ได้เอ่ยออกมาสามครั้งแล้วบินหายไป พร้อมกับลม หลวง (ขนาดใหญ่) เจ้าแม่จามเทวีได้เห็นดังนั้น ก็มีความปิติยินดีมาก แล้วได้นั่งภาวนายังสถานที่แห่งนั้นเป็น เวลาอันสมควร จึงได้ลากลับอยู่ยาวนานไม่ได้ เพราะกลัวขุนหลวงมลิङกะมาเห็น พระเจ้าชัยสงครามพูดแล้ว หัวเราะขึ้นมา จากนั้น เมื่อถึงวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาเจ้าแม่จามเทวีก็ฝากของมาไหว้สา (กราบไหว้) เป็น ดอกไม้เงินดอกไม้ทอง เป็นพุทธบูชาตลอดมาจนสิ้นอายุขัย เมื่อเจ้านั้น (สมัยนั้น) พุทธบาท 4 รอยก็ได้ขาดคน ดูแลรักษาอีกครั้งจึงเป็นหน้าที่ของหมู่ทวยเทพเทวดาทั้งหลายที่จะต้องรักษาพระพุทธรูป 4 รอย ก็ได้สถิตอยู่ ที่นั่นตลอดมา จนถึงสมัย พระเจ้าเม็งรายถิ่น (ครองเมือง) เชียงใหม่ พระองค์ได้ครองเมืองครบ 3 ปี ในวันนั้น ท่านได้รับแจ้งข่าวจากชาวบ้านชาวเมืองว่า มีรอยเท้ายักษ์ ปรากฏอยู่บนยอดดอย พระเจ้าเม็งรายก็อยากจะรู้ อยากจะทราบว่าเป็นรอยอย่างไร จึงได้พาเหล่าเสนาอำมาตย์ ขึ้นไปดูซึ่งก่อนจะขึ้นไปดู 15 วันชาวบ้านที่อยู่ บริเวณนั้นก็ได้รับความเดือดร้อนเพราะ ว่ามีฮ้าง (เหยี่ยว) มาคาบเอาไก่ของชาวบ้านบริเวณนั้น ชาวบ้านเมื่อพอ เห็นรอยพระพุทธรูปจึงได้เล่าลือกันไปว่าเป็นรอยเท้ายักษ์เหมือนกับคนรุ่นก่อนๆเล่าสืบกันมา

พระเจ้าเม็งรายพร้อมกับเหล่าเสนาอำมาตย์ ได้ขึ้นไปถึงที่รอยพระพุทธรบาท ใช้เวลา 7 วัน 7 คืน เมื่อไปเห็นแล้วพระองค์ก็พิจารณาไม่ออก เพราะไม่มีวิธีวิญญาน อันใดที่จะทราบว่ารอยเท้า นั้นคือรอยเท้าอันใดกันแน่พระองค์จึงได้เสี่ยงอธิฐานไว้ว่า หากรอยเท้านี้เป็นของพระศาสดา ผู้ซึ่งได้มาโปรดสัตว์โลก ก็ขอให้ตัวข้าพเจ้านี้ได้หาย จากโรคประจำตัวคือ โรคถ่ายมูกเลือดจากทวารใหญ่ (โรคริดสีดวงทวาร) หลังจาก ที่ตัวข้าพเจ้า ได้กินน้ำจากรอยเท้า นั้นเข้าไป แต่ถักรอยเท้านี้เป็นรอยเท้าอย่างอื่นก็ขอให้ โรคภัยนี้เจ็บหนักยิ่งกว่าเก่าพระองค์ได้กินน้ำจากรอยเท้า นั้นได้ 3 วัน ปรากฏว่าโรค ประจำตัวก็หายไป เมื่อโรคหายไปตัวพระองค์ท่านจึงได้เกิดความปิติยินดี เมื่อรู้ว่า รอยเท้านี้เป็นรอยพระพุทธรบาทขององค์พระศาสดาแน่ๆ จึงได้รักษาสิลาบำเพ็ญภาวนา อยู่บริเวณนั้นเป็นเวลา 7 วัน 7 คืน ตลอด 7 วัน 7 คืนนั้น ก็มีเหตุทำให้เกิดความอัศจรรย์ใจต่อพระองค์หลายครั้ง เช่น กุ้ง เหี้ยยตัวหนึ่ง พุดเป็นภาษาคนให้พระองค์และ เหล่าเสนาอำมาตย์ได้ยินว่า “แม่นแล้ว” (“ใช่แล้ว” เมื่อพระองค์และเหล่าเสนาอำมาตย์ ได้ยินก็ได้สร้างความปิตินดีและสร้างความศรัทธาเป็นอย่างยิ่ง “เออนี่นะไพศาล” พระเจ้าชัยสงครามพุดขึ้น “เหี้ยยตัวนั้นก็เป้นเทพเทวา ที่แปลงร่างมาเช่นกันนะ เทพเทวานี้ชื่อว่า “อาจารย์วรรณติงสา” ในคราวนั้นพระองค์ (พระเจ้าเม็งราย) ก็ได้ พาทหารหรือเหล่าเสนาอำมาตย์ ขึ้นไปด้วยกัน 40 คนเป็นทหารของพระองค์ 35 คน เป็นชาวบ้าน 5 คนกว่าจะไปถึงรอยพระพุทธรบาททหารของพระองค์ก็ได้ถูกยิงกีดเป็น ไข้ป่าตาย 5 คนก่อนตายก็ได้ยึดเอาพระพุทธร พระธรรม พระสงฆ์เป็นที่พึ่งเมื่อตายแล้ว จึงไปสู่ที่ตี เหล่าเสนาอำมาตย์ 35 คนนั้นมีชื่อดังนี้

1. เสนาอายน้ำท่วม	2. เสนาเต้	3. เสนาคาม
4. เสนาแกน	5. เสนาท่วม	6. เสนาโถม
7. เสนาอำ	8. เสนาหมื่นตัว	9. เสนายศ (ใหญ่)
10. เสนาอุด	11. เสนาเนื่อง	12. เสนายศ (น้อย)
13. เสนาน้ำท่วม	14. เสนาแกะ	15. เสนาจด
16. เสนาแสน	17. เสนาซื้อ	18. เสนาพรา
19. เสนากัว	20. เสนามิ่ง	21. เสนาบุต
22. เสนาเอือง (ใหญ่)	23. เสนาพา (จิกโก้ง)	24. เสนาอุ่นเมือง
25. เสนาคำสาย	26. เสนาเอือง (น้อย)	27. เสนาตับ
28. เสนาดี	29. เสนาสูก	30. เสนาจันทะลา
31. เสนาเปียง	32. เสนาอุป	33. เสนาเสาร์
34. เสนาเอือน	35. เสนายิ่ง	

ส่วนชาวบ้านอีก 5 คน มีชื่อดังนี้

1. ปุณ้อยแก้ว	2. ปุณ้อยใจมา	3. ปุหนอนคำชา
4. ย่าแสง	5. ย่าสา	

ในเงิน (สมัย) ของพระเจ้าเม็งราย พระองค์ได้อุปฐากอุปถัมภ์คำชู พระพุทธรบาท 4 รอย โดยเฉพาะวันสำคัญทางศาสนา ก็มีการถือศีลภาวนาบนดอยนี้ จนถึงสมัยพระเจ้าเมืองแก้วการปฏิบัติธรรมบนดอยนั้นก็หยุดลงเพราะเกิดศึกสงคราม เพทภัยต่างๆ และมีโรคภัยไข้เจ็บเบียดเบียนผู้คน พระพุทธรบาท 4 รอย จึงขาดการ

ดูแล รักษา จึงได้ชำระทุกข์โทษไปตามกาลสมัย จนมาถึงสมัยของครูบาศีลธรรม (ครูบาศรีวิชัย) พระพุทธบาท 4รอยจึงได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งจนถึงปัจจุบัน “เออนี่นะไฟศาล” พระเจ้าชัยสงครามพูดขึ้นอีกพร้อมกับมองมาทางผม (นายไฟศาล) “คนใดที่มาอยู่พระบาท4รอยนี้ถ้าเป็นคนดี คนไม่ดี) ปว่าเจ้า (พระสงฆ์) หรือคนบ้าน หมู่เทพเทวาก็จะดลบันดาลซื้อฮ้อนนอกฮ้อนใจ (ร้อนนอกร้อนใจ) อยู่บได้(อยู่ไม่ได้) ด้วยเหตุนี้ว่าหมู่คนที่มากราบไหว้พระพุทธบาท4รอยและได้มาปฏิบัติธรรมอยู่นี้ได้ ถือว่าเป็นการทำบุญอย่างหนึ่ง โดยน้อมระลึกถึงคุณ ของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นสรณะ(ที่พึ่ง) ทั้งที่มีชีวิตอยู่แล้ว สิ้นอายุขัยแล้ว บุญอันนี้ก็ได้หมู่คนทั้งหลาย ที่เกี่ยวข้องในอดีตชาติให้ไปเกิดในโลกมนุษย์เวียนว่ายตายเกิดอยู่ในโลกมนุษย์อย่างนี้และทุกคนก็ได้ไปเกิดตามแรงกามัก กัมผาดณะ(ตามแรงอธิฐาน) จนถึงชาติปัจจุบัน ก็ได้เกิดมาในโลกมนุษย์มีชื่อในโลกมนุษย์ดังนี้

1. เสนามหาละพะกะ เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า “หม่อมหลวงภักศุก กำนู
2. เสนาเมืองจ่านเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า "นายวสันต์ เลิศธรรมเทวี”
3. เสนาคำพั้น เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายปฐม ศิริมาลา
4. เสนาคำหยาดเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายรงค์ ทศนาญชลี
5. เสนานุ่มเมืองใจ เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายเถกิงศักดิ์พัฒโน

(ลำดับที่5 เสนานุ่มเมืองใจเป็นเสนาอำมาตย์ของเจ้าแม่จามเทวีเกิดมาในชาติ ปัจจุบัน มีชื่อนายเถกิงศักดิ์พัฒโน ครั้นล่าสุดดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน เกษียณราชการปี 2539)

6. เสนาหุ่นสามหมอกเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายสนิทวงศ์อุเทศนันท์
7. เสนาขอกำพราเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายสันติมณีการณ
8. เสนาบัวหยาดเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนางลินจงวีรพันธ์

สมัยพระเจ้าเม็งรายมีเสนาอำมาตย์จำนวน 35 คน ได้มาเกิดในโลกมนุษย์ในชาติ ปัจจุบันมีชื่อนี้ดังนี้

1. เสนาอายน้ำท่วม เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่าเจ้าหลวงอินทวโรรส สุริยวงศ์ ได้สิ้นบุญไปแล้ว ปัจจุบันอยู่แดนทิพย์แดนธรรม

2. เสนาตำเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่าเจ้าแก้วเนาวรัตน์ สุริยะวงศ์ ได้สิ้นบุญ ไปแล้วปัจจุบันอยู่แดนทิพย์แดนธรรม

3. เสนาคามเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่าเจ้ากิโรรส ได้สิ้นบุญไปแล้วปัจจุบัน อยู่แดนทิพย์แดนธรรม

4. เสนาแกนเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า พระเจ้ากาวิละ ได้สิ้นบุญไปแล้วปัจจุบัน อยู่แดนทิพย์แดนธรรม

5. เสนาน้ำท่วมเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายอาษาเมฆสวรรค์ไม่ขอบอก ที่อยู่เพราะต่อไปจะรู้จักเอง

6. เสนาอ้อม เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายชุ่ม บุญเรือง

7. เสนาอำเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายชะลอ ธรรมศิริ

8. เสนาหมื่นตัวเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายนิรันดร ไชยนาม

9. เสนายศ (ใหญ่) เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายไชยา พุนศิริวงศ์
 10. เสนาอุดเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายชนะศักดิ์ยุวบูรณ์
 11. เสนาเนื่องเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายสวัสดิ์ ศรีสุวรรณดี
 12. เสนายศ (น้อย) เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายอาคม ตูลาติลก
 13. เสนาน้ำท่วมเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า เจ้าหลวง อินทวิชยานนท์ ได้สิ้นบุญไปแล้ว ปัจจุบันอยู่แดนทิพย์แดนธรรม
 14. เสนาและเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่าบรรราชชายาเจ้าดารารัศมีได้สิ้นบุญแล้ว
 15. เสนาจด เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายจาตุร อภิชาติบุตร
 16. เสนาแสน เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายสวัสดิ์หลักาศ
 17. เสนาสื่อ เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายภักดี ชมภูมิ่ง
 18. เสนาพราเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายขวพงศ์วัฒนสินธ์
 19. เสนากิ่งเกิดมาในชาติปัจจุบัน มีชื่อว่า นายพยุณ มีทองคำ
 20. เสนามิ่งเกิดมาในชาติปัจจุบัน มีชื่อนายนายอดุลย์ พลประอินทร์
 21. เสนาบุค เกิดมาในชาติปัจจุบัน มีชื่อว่า นายเจริญ เองศิลป์
 22. เสนาเอื้อง (ใหญ่) เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อนายนายสมชัย ศรีสุพรรณดิษฐ์
 23. เสนาทา (จิกโก้) เกิดมาในชาติปัจจุบัน มีชื่อว่า นายวิฑิต เจริญ
 24. เสนาอ่อนเมือง เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายนพคุณ รัฐผไท
 25. เสนาคำสายเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายภูมินทร์ สันติทฤษฎีกร
 26. เสนาเอื้อง (น้อย) เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายปรีชา โสทธิถาวร
 27. เสนาตบ เกิดมาในชาติปัจจุบันเป็นทหาร ชื่อวิชัยวรคุปต์
- ตั้งแต่ลำดับที่1-27 พระเจ้าชัยสงครามไม่ชอบบอกที่อยู่เพราะโลกมนุษย์รู้จักกันดี
28. เสนาดีเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุคุณ เจ้าฟู อยู่วัดพระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ (ได้สิ้นบุญไปแล้ว)
 29. เสนาสุก เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอภัยสารทะ อยู่วัดฝายหินอ.เมือง จ.เชียงใหม่ (ได้สิ้นบุญไปแล้ว อยู่แดนทิพย์แดนธรรม)
 30. เสนาลั่นทะลา เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่าสาธุเจ้าหนู ถาวโร อยู่วัดพระสิงห์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่
 31. เสนาเปียงเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า สาธุเจ้าสายทองอยู่วัดพวกช้าง อ.เมือง จ.เชียงใหม่
 32. เสนาอุปเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า ท่านครูบาเจ้าศรีวิชัย (ได้สิ้นบุญ ไปแล้วอยู่แดนทิพย์แดนธรรม)
 33. เสนาเสาร์เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า สาธุเจ้าสิงห์ อยู่วัดอุโมงค์อ.เมือง จ.เชียงใหม่
 34. เสนาเอือน เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า สาธุเจ้า บุญจันทร์ อยู่วัดแมริม อ.เมือง จ.เชียงใหม่
 35. เสนาติง เกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า สาธุเจ้า พรชัย ปิยวัฒน์

ลำดับที่ 31-35 เป็นทหารของพระเจ้าเม็งราย ที่ตายไปก่อนที่จะขึ้นถึง พระพุทธบาท 4รอยตัวข้า (พระเจ้าชัยสงคราม) จะไม่บอกที่อยู่ให้เพราะได้รู้จักกัน ในภายภาคหน้า หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ออกไปไม่นาน ส่วนชาวบ้านอีก 5 คนมีชื่อดังนี้

1. ปูน้อยเก้าเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายประหยัดตันมา
2. ปูน้อยใจมาเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายคำ กันทจร
3. ปูหนอนคำขาเกิดมาในชาติปัจจุบันมีชื่อว่า นายจำลอง ศรีตะมา
4. ย่าแสงมีบุญเกิดมาเป็นผู้ชายมีชื่อว่านายบุญธรรม พุฒลอง

ลำดับที่ 14 ตัวข้า (พระเจ้าชัยสงคราม) ไม่ชอบบอกที่อยู่เพราะเป็นหน้าที่ของ คนอื่นจะบอกให้และทั้ง 5 คนก็ได้พบกันแล้ว

5. ย่าสามิบุญได้เกิดมาเป็นชายมีชื่อว่า บุญเลิศ กับเป้งอยู่เลขที่ 26/2 หมู่ 5 ต.สันกำแพง อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

และมหาวรรณดิงสาผู้แปลงร่างเป็นเหยี่ยวมาบอกเจ้าแม่จามเทวีนั้น ปัจจุบัน ก็ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เพื่อมากินมาตาน (ทำบุญทำทาน) ในโลกมนุษย์อยู่ซึ่งมีชื่อในโลก มนุษย์ว่า นายสุเทพ วรรณวัฒน์ อยู่ในโลกมนุษย์ บ้านเลขที่ 145/3 ถ.ลาดหญ้า อ. คลองสาน กทม. ส่วนเหยี่ยวที่ได้มาบอกให้พระเจ้าเม็งราย ว่ารอยเท้านี้เป็นรอยพระพุทธบาท ของพุทธเจ้าทั้ง 4 พระองค์ โดยได้บอกว่า “แม่นแล้ว” ซึ่งเหยี่ยวนี้เป็น เทวบุตร ที่ได้แปลงร่างมาเช่นกันชื่อว่า อาจารย์ยะ วรรณดิงสา ปัจจุบันก็ได้มาเกิดใน โลกมนุษย์แล้วเช่นกันมีชื่อในโลกมนุษย์ว่า นายตรงค์วรศักดิ์สิริกุล อยู่บ้านเลขที่ 55/ 4 ซอยภูมิจิต เขตพระโขนงกทม. จากนั้นพระเจ้าชัยสงครามก็ได้ตั้งใจจะไปครุหนึ่ง แล้วจึงพูดออกมาว่า “ต่อไปเมื่อไพศาลได้มีโอกาสพบกับหมู่คนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ก็ขอพูดให้เขาได้หมั่นทำบุญทำทานใส่บาตรแม่เมตตา” ภวานรักษาสีลอย่าได้ฆ่าสัตว์ ให้ตายด้วยมือเป็นต้น อย่าได้ทำอนันตริยกรรม หรืออหังการกรรม ให้หมั่นเคารพ นบনอบแต่พระผู้ทรงศีลแล้วทุกคนก็จะได้เกิดในภพภูมิใหม่ที่ดี เมื่อยังไม่หมดเชื้อเกิด ก็ต้องมาเกิดในโลกมนุษย์อีกโดยจะมีชื่อว่า ดังนี้ (ซึ่งเรื่องนี้ถ้าบุคคลใดที่มีความ เกี่ยวข้องในเรื่อง มีความเกี่ยวข้องในเรื่อง มีความสนใจอยากรู้อยากทราบก็ให้ติดต่อ มาทางผม (นายไพศาลแสนไชย) ได้ผมพิจารณาบอกเป็นรายๆ ไป)และพระเจ้าชัยสงคราม ก็ยังได้พูดต่ออีกว่า หากแม่นผู้บอกชื่อไปนี้ทำตรงกันข้าม ที่ว่าไว้คือมีใจหยาบทำบาป ทำกรรมเป็นนิสัยหรือเป็นสันดาน ชอบข่มเหงรังแกคนและสัตว์ฆ่าสัตว์เบียดเบียน สัตว์ โดยสันดานว่าเป็นของสนุกใจและชอบดูถูกเหยียดหยามบุคคลที่ต่ำกว่ายืดยื้อ ตัวตนบุคคล เราเขาชาติต่อไปหมู่คนเหล่านี้ ก็จะได้เกิดเป็นอย่างอื่น ที่ต่ำกว่าการ เป็นมนุษย์ (ซึ่งเรื่องนี้พระเจ้าชัยสงครามก็ได้บอกให้เช่นกันว่าจะไปเกิดเป็นอะไร ที่ไหน) สุดท้ายพระเจ้าชัยสงครามก็ได้พูดต่อไปว่า ขอให้ไพศาลนำเรื่องนี้ไปบอก ให้หมู่มวลมนุษย์ทั้งหลายให้ได้รับรู้รับทราบไว้มวลมนุษย์คนไหนที่มีกิเลสอันหนา มีพะยา (ปัญญา) อันหยาบ ก็อย่าให้เขาได้รู้ได้ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะถ้าเขาจะล่วงเกินในด้านกายกรรมมโนกรรม วชิกรรมขึ้นมา ซึ่งจะเป็นการสร้างกรรมสร้างเวร ให้กับเขาไม่มีที่สิ้นสุดและขอให้ไพศาลนำเรื่องนี้ไปเปิดเผยแก่มวลมนุษย์ได้ก็ต่อเมื่อ ปีพ.ศ.2540 เข้ามาถึงเพราะถ้าไม่ถึงปี พ.ศ. 2540 หมู่คนที่บอกชื่อไปจะยังไม่มาอยู่ที่ เมืองพิกัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นทีสถิตของพระพุทธบาท4รอยแต่ถ้าถึง พ.ศ. 2540 แล้วหมู่คน ส่วนมากที่บอกรายชื่อไปก็จะได้มาอยู่ที่เมืองพิกัด “เชียงใหม่” เน้อ พระเจ้าชัยสงคราม ได้พูดขึ้นเน้น

เสียงให้ไพศาลรับคำไว้อีกอย่างหนึ่งว่า ก่อนจะเปิดเผยเรื่องนี้ก็ให้ไป กราบพระพุทธรูป 4 รอยก่อน ผม (นายไพศาล) ก็ได้รับปากไว้เมื่อพระเจ้าชัยสงคราม พุดเสร็จแล้ว ท่านครุบาคณาและท่านพญาพิงคราชก็ได้ลาจากที่นั่น ไปที่อื่นๆ อีกเมื่อรับรู้รับที่นั่นไปที่อื่นๆ เมื่อรับรู้รับทราบเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ มากแล้วท่านครุบาคณา และท่านพญาพิงคราชจึงได้พาผมกลับมาในลักษณะปลิวลงมาถึงที่ไหนก็ไม่ทราบ ได้จึงได้รู้สึกตัวตื่นนอน เมื่อดูนาฬิกาก็เป็นเวลา 05.30 น. ของวันที่ 2 มกราคม 2540 และเมื่อถึงเวลาตามที่พระเจ้าชัยสงครามสั่งไว้ผมจึงได้ลงมือเขียนเชิงบันทึกลงไว้ท่าน ผู้อ่านและผู้สนใจได้รับรู้รับทราบไว้ตามนี้เพราะถ้าตัวผมไม่เปิดเผยเรื่องราวตามเวลา ที่กำหนดไว้ตัวผมก็เกรงว่าจะเกิดเหตุร้ายกับตัวผมเป็นแน่แท้หากแม้ว่าผมเปิดเผยเรื่องราว ไปแล้วทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงข้อผิดพลาดอื่นๆ ตัวผมก็ขออโนโมทนาบุญ ด้วยเนื้อ

มังคะลังนิมิตต์กล่าวยังนิมิตความฝันก็ขอจบเพียงเท่านี้ก่อนแล..

เริ่มบันทึกนิมิต วันที่ 27 มกราคม 2540 เวลา 15.00 น.

บันทึกเสร็จ วันที่ 29 มกราคม 2560 เวลา 15.00 น.

ผู้ตรวจทาน ธนภัทร คำวงศ์ และจอย เจ็อยแจ้ว